

॥

જા સર્વપર પ્રસન્ન છે.

જાડજી મહારાજના ગરબા.

અને

૧૮-૧૩

આરતીઓ.

શુદ્ધ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
તંબોળી પરસોતમ ડોટાલાલ;
તથા
તંબોળી અંબાલાલ ડોટાલાલ.

પ્રગ - ૩૦

સાર્વવર્ણ્ય પ્રેસ-રાયપુરા નવા રવાળા-અમદાવાદ

સવત ૧૯૧૩ અને ૧૯૧૬

કીંમત એક આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૧૩

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાગાદિગ્ધ મહાભારતના.

ગદ્ય અને આશ્તીઓ

વિષય પ૨૨:૪૩૭

૧૯૧૩

॥ શ્રી ॥

વિધાયક
અમદાવાદ
ગાંધી કોમિટી

રણછોડજીના ગરબ

(અલખેલાર અંગે માત જોવાને જરૂર.)

૩૫

છોગાળા ઇચ્છીલા છેલ, રણછોડ રંગીલા,

કરી ઘોડાણ પર મહેર, હો મેરડીવાળા

૩૬

અકળ કળા અલખેલા તારી, પાર ન પામે શેરડે.

વેદ વીશારી વીશમય પાંખ્યા અમળ્યો નહીં લેશ,

રણછોડ ૩

મહા મોહોટમ મદનજી તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયડે

અમુકમાંથી ચાંચ ભરે જેમ, પક્ષીની તુરશા વનય.

રણછોડ ૪

મંદગતી માહારાજ મારી, મલીન માઠ મનડે.

શરણે ગાંધી શામળીયા મને, જાગી તમારો જગ.

રણ. ૬.

દારકાના વાશી, રાય રણછોડ તમારે નામરે:

કાણી દયા ગુજરાત પર પ્રાંધી, આપ્યા પ્રકાર ગામ,

રણ. ૪.

ઘોડાણાની ભંડિત ભાવી, ભુદરજી ભલી તમનેરે:

અકળકે હળીયા ધરણીધર, દુર્લભ છે અગમ નાગમ,

રણ ૫.

વન્ય ઘોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય વન્ય તારી માતરે.

પાતળીઆ પેતાના પ્રાધા, હેતે ગ્રાહ્યો હાથ:

રણ. ૬.

શીતેર વરસ મેવા કરીને, શામળીઆ સમજાવ્યારે;

પ્રકીરથી લો દારકાં માહે, વરશે બે ત્રણ ફેરા ખાવા.

રણ. ૭.

કરમાં તુલસી વાવીને, જઈ અતુલજીને ચડાવીરે.

જીતો પ્રસન્ન થયા ને, દીલમાં દયા આવી,
ત્યેલો અમ ગોડ્યા મુખથી, ઘોડાણની સાથે:

રજુ. ૮.

ઝંત આવીને કહ્યું, તે કાઈ ન જાણે વાત.

રજુ. ૯.

મ દીવસ તેં મારે કાજે, મોટું કષ્ટ કીધું:

તાર વરદ થયું, ને જોઈ માર મન ખીકું.

રજુ. ૧૦.

માટે હું તારી સાથે. આવું તારે ગામરે,

ચરણે નથી ચલાવું, ને માટે તજવું ધાન.

રજુ. ૧૧.

માર માની કાલે, જા તું ડોકર ગામરે:

વેહેલ લાવ તું વાત ન જડે, મનમાં રાખી કામ.

રજુ. ૧૨.

ઘોડાણો કહે આપજી હું, વેલ ક્યાંથી લાવું,

મારે ઘર તો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું,

રજુ. ૧૩.

મોહનજી કહે માગી લાવો, જેવે તેવી વેહેલરે:

જાત જોયાનું કામ નથી, એ જોડી લાવો બેલ.

રજુ. ૧૪.

ઘોડાણને વચનજ આપી, વીદાય કીધો વળતરિ:

વનમાળી કહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી,

રજુ. ૧૫.

વાર કહીને વીહજીને, ચરણે પડ્યો કરજીરે:

લજ્જા મારી લટકાળા તમે, રાખજો શ્રી રણુછોડ.

રજુ. ૧૬.

અતી આનુરતા અંગમાં ને, આવ્યો ડોકર ગામરે:

પાડોશીને પેરે કરી મારે. તમ સરખું છે કામ,

રજુ. ૧૭.

ઉપકાર માતું તમ તણો, જોં આપો અળદને વેલરે:

જાવું દારકાં છેલો ફેરો, તીકમજીની ટેલ,

રજુ. ૧૮.

પુરવાથી પાડોશી કહે ભાઈ, જેવી તેવી મળશે:

જેસ તેમ કરીને જોડી જા, ભાઈ ભાગ્ય તાર ફળશે,

રજુ. ૧૯.

| | |
|--|---------|
| હેવું સાંભળી ઉઠ્યો પોતે, વાર કહી વેહેલ જોડીરે; | |
| વેલા કરતાં વનભાળીના, મંદીર પાછળ છોડી. | રણુ. |
| ગુળી સઢિકા હસવા લાગ્યા, કહિતક સરખી વાતરે; | |
| બોડાણો તો આણે આવ્યા, લઈજવાને નાથ, | રણુ. |
| વેહેલને બે બગદ લેતાં, દસે ને મુખ મોડે, | |
| અરે ભાઈ ભુવનમાં ન મળે, આવી ખીજ કંઈ, | રણુ. |
| બોડાણો કહે હસો ભાઈઓ, હસવા સરખી વાતરે; | |
| મધિર મધિજા કાઈ નવ જાણે, કેવું થાશે પ્રભાત, | રણુ. |
| સંધ્યા થઈને મેન કરાવ્યું, રણુછોડીને રંગ મેંડે; | |
| અડધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમે કરી પેર. | રણુ. ૨૪ |
| તાળાં તોડ્યાં બુગળ ભાગી, આવ્યા મંદીર બદારે; | |
| બોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે ધ્યોં પોકાર, | રણુ. ૨૫ |
| જગ જગ તુ ઝટપટ કરીને, વિડલ કહે વેલ જોડે, | |
| બોડાણો જમજાને જામ્યો; દીઠા શ્રી રણુછોડ, | રણુ. ૨૬ |
| ગદગદ કંઈ ગળગળ બોલે, થર થર ધુળે અંગરે | |
| ગોવીંદજી હવે શી ગત થાશે, તમે રાખજો રંગ. | રણુ. ૨૭ |
| બગદતા બેસે ને ઉઠે, આવે નહીં લગારે; | |
| પ્રાતઃસમે તો પકડશે મુને, મારસે બહુ માર, | રણુ. ૨૮ |
| જગજીવન કહે જેમ તેમ કરતુ, આંખ સુધી કાઢે, | |
| હાકીશ પકી હું હેત કરીને, માનીશ તારો પાડ, | રણુ. ૨૯ |
| જેમ તેમ કરતાં આંખ સુધી, પાછલી રાતે પોહ્યાચારે, | |
| સસ પશ્ચો પોતે લીધા, બોડાણો મહિ સુતો, | રણુ. ૩૦ |
| વેગે વેહેલ ઉડાડી પોતે, અંતરીક્ષથી અલખેલેરે; | |

- રેડને ડાકરની વચ્ચે, આણીને તે મેલે. રજુ. ૩૧
- ણીને કહે જગજવન, જગી જોને વાટરે;
- ∴ થયો ઉઠ આગસ મેલી, જો આંગ્યો કાંઈ ધાટ, રજુ. ૩૨
- ૫ ઉઘાડી ઉચું જોયુ, આગણે તેણી વારે;
- જીયા સીમાડો મારો ગામ તણો નીરધાર;
- જોડો ઉતરીઆ હેઠે, લીધ તણે લટકણોરે; રજુ. ૩૩
- રામ કાઠા વાલાજીએ, ચંબાને ઘાક ટાળો.
- ડાનું લટકણા તમે, એક ડાળ કાઠુ મીઠુરે; રજુ. ૩૪
૭. અડકાડી કડવાસ કાડી, તે સહિએ નજરે દીડું.
- પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે; રજુ. ૩૫
- અઘાપી એધાણી તેની, સરે જાણે વાત.
- એમ કહી અલમેડો આંગ્યા, હડખડ ડાકર ગામરે; રજુ. ૩૬
- બોગણા પ્રત્યે એમજ બોલ્યા, મને રહેવાને કર હામ.
- ધરણિધર કહે ધામ તળયું મં, તો સહિ કાઠએ જળયુરે. રજુ. ૩૭
- મંદીરમાં મુજને નહી દેખે, વ્યારે વાસે વહાણું;
- ધરા મરા કરતા ધાઈ આવશે, ગુગળી ધર વાળારે; રજુ. ૩૮
- સામળીઆ કહે મુજને સંતાડી, પું જાલી એસને માળા.
- ગામતીમાં ગોવીંદજ પેઠા, વાવ્યમાં વનમાગીરે. રજુ. ૩૯
- ગાળો દેતા ગુગળી આંગ્યા, થોડે દીવસે ચાલી.
- બોગણાને બાંધી લાવો, ગુગળી એમ બોલ્યારે; રજુ. ૪૦
- બોગણો ગોરસ લઈ મળવા, ગયા સહિના પેટેલા.
- આવતામાં આંખ ચડાવી, ગુગળીએ વિકાળરે; રજુ. ૪૧
- ચોર પું કેમ ચોરી લાવ્યો ભુદરજી ભુપાળ;
- રજુ. ૪૨

| | |
|--|----------|
| ભેદ બોલ કહી બરછી મારી. મુરછાંગતીને પાડ્યારે; | |
| અંગીકાર કરી અલખેલે, હજીએ દીશે ખાંડ, | રજુ. |
| ગોમતીમાં રૂધીર થયુંતે, જાહેર જુગ મોઝારે; | |
| એ એધાણે અલખેલોજ, સોધી કદાચા નિર બહાર. | રજુ. |
| એ વચન તીયાં બળવંત બોલ્યા, હું હવે નહીં આપુરે; | |
| મુજ બરોબર મોનું લઈને, કરો તમે મન લાગ્યું. | રજુ. |
| લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં ક્રેવાયારે; | |
| સરકાર સરવે પંચ મળીને, તારા તરિ લાગ્યા. | રજુ. |
| સામા સામી લખી લઈને, બોલણો એમ બોલ્યારે; | |
| એકાંતે અલખેલા સાથે, પ્રીતિ પડે બોલ્યા. | રજુ. ૪૧૭ |
| માહારાજ મુજ પાસ નથી. વાલ કેરી વીંટરિ; | |
| મોનું જોઈએ શ્યામ બરાબર, ચિતમાં ચીંતા પેડી. | રજુ. ૪૮ |
| ચોવીંદજી કહે ધેર જઈને, ગંગાબાઈને પુછારે; | |
| શવા વાલની પાળી છે, લાવો ક્યાં તમે કુત્રે. | રજુ. ૪૯ |
| ધેર આવીને ગંગાબાઈને, વાત કરી વીસતારીરિ. | |
| વાળી લઈ વનમાળી તેડે. ચોવીંદની ગત ન્યારી. | રજુ. ૫૦ |
| તરત લઈને તરિ આગ્યાં, વાળી રાખિ પાસરે; | |
| લગ્યા તખ્તે લટકાળા હું, ચરણ કમળની દાસ. | રજુ. ૫૧ |
| વડની ડાળે તાસ બાંધ્યા, ત્રિકમળને તોડ્યારે; | |
| વાળિ નમીને વાલમ કર્યા, પછી જે જે સહિકા બોલ્યા. | રજુ. ૫૨ |
| અંખા થઈને જમણવનને, મુગળી ગાળો દેહરે; | |
| કાળા પુજમાં કપટ બધું છે, જુડ ઝાઝેરી મહેલે. | રજુ. ૫૩ |
| બાળપણે તે મામે માયો, મથુરાં નગરી માંબરે; | |

| | |
|--|---------|
| લગી અમને છેતરાવ્યા, હવે જાએ ક્યાંય. | રજુ. ૫૪ |
| કહે પાછા ફરે જાએ, દવારકાં મોજરરે; | |
| મારે શેવત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર. | રજુ. ૫૫ |
| । થઈ નીશાસો મુકા, ગુગળી ઘેર પધાર્યાંરે; | |
| માં જાને નેત્રું પ્રભુ, ત્યાંતો પધાર્યાં, | રજુ. ૫૬ |
| બારને બારમાં, બાકી કરી ન રાખીરે; | |
| ફરીને ડોકર આવ્યા, તે શરવે પુરે શાખી. | રજુ. ૫૭ |
| પાંચશે અગનોતરા, સુધી અલખેલે અમ કાકુરે; | |
| ત્યાં લગી તો ગોમતી તીરે, શહીને દરશન દીધું. | રજુ. ૫૮ |
| અભેસંગ એક રાજા આવ્યો, મારવાડથી મોટોરે; | |
| પીલાડશું પરખંચ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટો. | રજુ. ૫૯ |
| તેણે મન માન્યું મોહનહતું, મંદીરતો આદરવુરે; | |
| જગજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું. | રજુ. ૬૦ |
| કામજ કીધું જાણિ વહર, રતનશીંઘને તેડેરે; | |
| મોહનહતું મંદીર મોટું, કરવું દિવસે થોડું. | રજુ. ૬૧ |
| મંદીર ફરીને મહારાજને, પધરાવ્યા તાંથી પ્રીતેરે; | |
| સંવત સત્તર એકાસીમાં, રંગીલા રંગ રીતે. | રજુ. ૬૨ |
| માણેકહારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન ભાવેરે; | |
| વર્ષશુભ વાહન લઈ, સરવે સમાજે આવે. | રજુ. ૬૩ |
| મોટું મહાતમ જાણીને, જન સરવે દરશન આવેરે; | |
| ભેટ શામગ્રી સણગાર સારા, શામળીઆને લાવે. | રજુ. ૬૪ |
| મેળો મહાભારત થયો, તે મંદીરમાં ના માયરે; | |
| જગજીવનને જોવા તેતો, જન ઘણા ત્યાં જાય. | રજુ. ૬૫ |

| | |
|---|---------|
| ત્યારે મહારાજે મનસુખ્યા કીધા, મંદીર મોટું કાઢ્યે; | રજુ. |
| જીએ આશને અમો એસીને, દરશન સહિને દીજે. | |
| ત્રાંખેકરને તરત કહ્યું તે, ક્ષણ ન લાગી વારરે; | રજુ. |
| ગકારમાં તે દોડી આવ્યો, પુનાનો રહેનાર. | |
| આવીને અલખેલા ફેર, આરંભ્યું મંદિરરે; | રજુ. |
| સલાહ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજે વીર. | |
| કામ કરતાં કસર ન કરશે, પછંશે પુરો પાકુ રે; | રજુ. |
| ધનતો ધરણીધરનું સરવે સ્યામ મુસ્તક ગાકુ. | |
| પાયામાંતો પથર પુર્યા, શીશુ દોળ્યું સારરે; | રજુ. ૭૦ |
| મોહનજનું મંદીર કાઢ્યું શોભાનો નહીં પાર, | |
| મહારાજનું મંદીર થયું, ત્રીજે વરશે તમ્બુઆર રે; | રજુ. ૭૧ |
| પ્રભુજને પધરાવવા તણો, કાઢ્યા છે નીરધાર. | |
| સરવે મળીને શામળીઆની, પાશે આવ્યા પ્રીતિરે; | રજુ. ૭૨ |
| મહુરત જોવા મોટા જોડશી, તેડવ્યા રંગ રીતે. | |
| મહુરત જોઈ જોડશી કહે છે, મંદીરમાં પધરાવેરે; | રજુ. ૭૩ |
| મોટું મહુરત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો. | |
| અલખેલાજને ઉચકે પણ, ખસે નહીં તલ માનરે; | રજુ. ૭૪ |
| વીચારિ સહુ વિરમે પામ્યા, ગળીયાં શહુનાં ગાત. | |
| શું થાશે શામળીઆ મોટું, મંદીર નીધ્યા થાશેરે; | રજુ. ૭૫ |
| ત્રાંખેકર કહે ટેકે રાખજે, લલ્લન મારી જશે. | |
| પુન્યદાન બહુ પેરે કાઢ્યાં, પાતળીઆ પધરાવવારે; | રજુ. ૭૬ |
| તોયે પણ મોહન ના માને, મોટે મંદીર જવા. | |
| સાંજ પડીને સહુકા થાક્યા, કાંઈ ન મુજે વાતરે; | |

મેલાને એમ ગમ્યુ ને, હેઠા પડીઆ હાથ. ગણ. ૭૭

હુએ પ્રેયો પુરવારી, કાઈ બાઈઆ આવી વાતરે,
ડવનને જોઈએ ભાઈઆ, બોડાણાની જાત. ગણ. ૭૮

કુળમાં કાઈ હોય તો, અલખેલાઈ ઉઠેરે;
કરીને ખજર મંગાવો, તો ત્રીકમજી જોઈ. ગણ. ૭૯

કરીને મોઢી કલાવો, કુળ મધિનો કોઈરે;
આં જગજીવન કેડે, મન રહ્યું છે મોઢી. ગણ. ૮૦

પલાને અંગે અટક્યા, અંગે સધળો સાથરે:

અંતરીક્ષથી ઉડ્યા અલખેલા, તે કાઈ ન જાણે વાત. ગણ. ૮૧

પ્રીતિ કરી પાતળીયો લઈને, મોટે મંદીર આસ્યારે;
મીંદાસન ઉપર શામળીયો, હરજી હેને આગ્યા. ગણ. ૮૨

સંવત અઢાર અઠાવીસ, પ્રીત કરી પંચાયરે;
સહુને સુખ આપ્યું શામળીયે, અંગે રંગ વંચાયો. ગણ. ૮૩

બોડાણાનું ઘંટ જણાવ્યા, વંશ બોલાવ્યા વાદાવેરે;
ત્રોમકર તેને તેડીને, સરપાવ સારા આપે. ગણ. ૮૪

કોકર કાંઈ દવારકાં, ને ત્રીકમજી તતકાજેરે;
લવલવ મારી લેખે લખજો, તમો પીતા હું બાળ. ગણ. ૮૫

સિદાસનની ચોલા સારી, આરસનું માંદિ કામરે;
મધે મોહન તમો બીજજો, જોવા સરખું ધામ. ગણ. ૮૬

અરજી કમળનું ચીતવન કરતાં, ચીંતા ચીતા બોલાવેરે;
નેપુરોં જાંઝર ધુધરીઆ, અલખેલા લેવું બલાય. ગણ. ૮૭

પીતાંખર પીળું છે તેની, કસબી સુંદર પ્રસરે;
જડીત કંદારે જોડે જોભે, ધુધરીનો ધમધાર. ગણ. ૮૮

કસબી વાંધો કનક સરીખો. પટકા પીંગા શોભેર;

લેહરે કસબની છેડા ઉપર, અલગેલાને ઓપે.

શ્લુ. ૧૬

ચારે હાથે ચતુરબુજને, કડાં ચુનીયા વાગારે;

સાંકળી અંગે સારી માંભે, બાબુખંધ નખરાળાં.

શ્લુ. ૧૭

આંગળીએ અંગુઠી ઉજવળ, વેદ અને વીરિર;

પોંચી સાંકળાં પાતળીઆને, મુખમાં મોરલી નીડા.

શ્લુ. ૧૮

મોતિ માળા વગુ તેવડી, અલગેલાને ઓપેરે;

મોહનમાળા મોટી માંદે, ચરણે જરને ચોપે.

શ્લુ. ૧૯

સોનાની સાંકળીઆ દોરા, દુગદુગીયા માંદી ઝગદરે.

શંખ ગદા પદમને ચકર, ચારે હાથે ચળકે.

શ્લુ. ૨૦

ગળુખંધ ગળામાં ઓલિએ, કાંને કુંડળ મોતિરે;

જડાવનું નીલક જદવરને, અખંડ ક્ષેત્ર ઉદ્યાન.

શ્લુ. ૨૧

મુગટ મંત્રાર મારારજના, બુગમાં ન મળે ભેંડારે;

મધ્યે ચુનીયા ઝગદે જાડ, કલંગીને તોરે.

શ્લુ. ૨૨

અદ્ભુત રૂપ કળામાં નાવે, એક રસના શુ ભાગુરે;

અપાર તેના પાર નથી કું કેમ કરી જાંબુ.

શ્લુ. ૨૩

જેને જેવો જેમએ તેને, તેણે કે અલગેલારે;

ગવાય તેમ ગુગુ એના ગાવે. રંગ અગળો મેંડા.

શ્લુ. ૨૪

ધન બોડાણા ધીરજ તારી, અગવંતને તેં આંધારે;

જેમી ચુનીને જે કે દુર્લભ, તે પ્રનુ તુજને લાગ્યે.

શ્લુ. ૨૫

કસરામાં હીક નીકળીયા, પ્રગણમાં પ્રતિર;

દુનીયામાં તેં ડંકા કીધા. કોકોરમાં રંગ રીતે.

શ્લુ. ૨૬

ચાર બુગમાં બાબુ થયો તું, બોડાણા બલીહારે.

તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખું વારી. રણ. ૧૦૦

અવગણને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કેહજોને;

અવગણનો તો આંક નથી. તમે શામળીયાડ મેહેલને. રણ. ૧૦૧

જે મોહન મનમાં જાણોતો, જુગમાં ન મળે જોડે;

ત્રાહી ત્રાહી શરણાંગત રાખો, રંગીલા રણછોડ. રણ. ૧૦૨

જે જે અવગણ જોશે તે પ્રભુ, મુજમાં ભર્યા ભરપુરે;

આજ કરોતો ઉડી જાઉં, જેમ આકાશનું તુર. રણ. ૧૦૩

શામળીયા તમે સામુ જુઓ. રમેહધરી શામર;

મન ફેરવો મોહનજી માફ, શેજે થાયે કામ. રણ. ૧૦૪

અરણ કમળમાં ચીતકું, માફ તાર્ણિને તમે રાખોને;

ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાખો. રણ. ૧૦૫

એકે કરજોડી અરણ લાગુ, સો સો કર પ્રણામરે;

રણછોડને તમે રાખી રસીઆ, દાના જાત ગુલામ, રણ. ૧૦૬

રાય રણછોડનો ગરબો, જે કોઈ ગામે પુરણ પ્રતિર;

તે ઉપર રીજે રંગીલા, રસથસ થઈ રંગ રીતે. રણ. ૧૦૭

સાદુ મળીને સાંભળજો ભાઈ, કહું છું વારંવારે;

જુલ્યા જુલ્યા માફ કરજો કરતા છે કીરતાર. રણ. ૧૦૮

સંવત અદાર અગનોતેરે, આઠમ આશો માસર;

પ્રણ પદને રવિવારે, ગણ ગાય છે રણછોડદાસ. રણ. ૧૦૯

રાગ પુનમઆંદનીના.

મુંદાર સ્યામની શોભા ખીલી ઘણરિ,

ખીરાજે ડંકપુરમાં રાય રણછોડ, હેતે નખીએ સંગાતે સતો આપણેર,

રાખી એક દ્રષ્ટીથી, નીરખીએ સુસ્તાથી શુભ સાર,

ચતુસ્રુજ ચીત આહિતે, ઉપ કિતારી ચીતાર.

જેથી પુર્વ જનમનાં પાપ, જશે પણ એકમારે;

ભાગે જાતિ શાન્તી કરતા, શ્રી ગોપાળ.

હેતે નમીએ. ૧

હીરા રત્ન જડીત છે, મણી મય મુગટ સીરા;

મોર પીછ કલંગી ધરી, સીરપર શ્રી ભુગદીરા.

તેના તેજ તણા નહી પાર, અતીચ્છાકાર છેરે;

ફેટા વેંટયો મુદીર પેચ પુરા પચરંગ.

હેતે નમીએ. ૨

ભાલ તીલક કેસર કરી, કરતુરી અતિ ધ્રાસ;

કમળ નયન પ્રગુટી ભરી. સસીમુખ મંદ હાસ્ય.

ધારી મધુર મોરલી અધર કર સામીનેરે,

કાંને કુંડળ જડીયાં નીલ મણી નંગ.

હેતે નમીએ. ૩

તન અતરથી તર કરી, પીતાંબર બહુ ખેસ;

જામા જરકસી કુંભુના, ખમે ખાંતીલા ખેસ.

જાઈ જુદા ગુલાબ ચંપા તુળસી હાર છેરે,

કમર કસી છે પટકે કેસવ કરણા નંદ.

હેતે નમીએ. ૪

મુકતા માળ મોહન ધરી, કંઠે એકવળ હાર;

ચંદન હાર ચીત ચોટનું, મણી માંજુક સંભુગાર.

હીરા કંઠી નવસર હાર હરીને આપતારે,

ઉજવળ રૂટીક રૂટીયે મોહન માળા હાર.

હેતે નમીએ. ૫

કટી કંદોરા કનકના, પોંચી રત્ન જડીત;

આબુખંધ બાહે ધર્યાં, મુદ્રિકા મણી ચીત.

દસે આંગળીયો દીપી છે દીનાનાથનરિ,

વેડ વીંટી સામે લાભે મન લલચાપ;

હેતે નમીએ. ૬

ઝાંઝર પાચે જમકતાં, તોડા તેજ વીશેસઃ

છે સોનાનાં સાંકળાં, અલંકાર બહુ બેસ.

જુમખે જુમખે ઝાઝી ધુધુરીના ધમકાર છેરે;

પગ નાજુમ અંગુડી પ્રભુની પુણું પવિત્ર.

હૃતે નર્મીએ. ૭

હાપચી હીરા ચળકતો, ચડખુજ ધનરયામ;

સુસજ્જિત છબી ન્યાળીને, પામે મન વિશ્રામ.

સખ ચક્ર ગદા પદમને ધારણ કરીરે;

સનમુખ હિલા ધ્રીજ યૌદ લોકના નાથ.

હૃતે નર્મીએ. ૮

કનક પાવડં કૃપાળુની, પાય સગીપ સોલાવ;

સેવા છત્ર સીર ઉપરે, પગ પગ ચમર ધાય.

છડીદાર ખમા ખમા કરતા નાથનેરે,

રસીયા વસંતે મારે રૂઢિયે પ્રાણુ આધાર.

હૃતે નર્મીએ. ૯

ઉતારી પ્રભુ આરતી, વધુણુવ બીડ અપાર;

અંગ હિલટ માતો નથી નીરખી નંદ કુમાર.

સ્તુતી કરવી સામળીયાની સુખ પદ પામવારે.

હૃતે નર્મીએ. ૧૦

મંગળા આરતી. ૧

સાવરામને તો છે તારો આધાર; હૃતે નર્મીએ સંગાથે સતી આપણેરે.

રસબીનારાયણ સજ્જોડ, વશો મારી રૂઢિયામાં,

સુખ સાગર ધ્રી રણજોડ વસો મારી રૂઢિયામાં;

પ્રાતઃસમે પ્રભુના સુખ નીરખી, આનંદ ઉર ન સમાપરે;

સુરીનર મુનીવર વેદ વખાણે નારદ સારદ ગાય.

વસો.

ઘેટી વદન છબી સુખ પર વારી, અકલીત રૂપ અપારે;

મંગળ દેવ મનોહર દીસે; સેવક સુખ ભંડાર. વસા.
 તાલ મદંગ વીણા રસ વાગે. સુખ મોરલી ધન વારેરે;
 પ્રેમ કરીને પીધારસ બંધુ, ગોપી ચંદ્ર કાશીરે. વિસે.
 કંચન થાળ કપૂર ભરી માંદી, પાંચે જોત પ્રકાશરે;
 આરતી ઉતાર મારા અલગેલાની, રાધી રમણ વીણાસે. વસા.
 અગ્નિ સીંદ્રી આગળ કિખી, સુખથી રહી કરજોરે;
 પ્રાણજીવન પરજોતમ સ્વામી, રાજ કરો રણછોડ. વસા.

આરતી ૨.

જે રણછોડરાયા જે રણછોડરાયા,
 આરતી કરીને મહારાજનની લોપે નવ માયા. જે રણછોડ ટેક. ૧
 માર મુગટ શીર કવ બીરાજે, મણી માણક ચળકે. જોને મળીને
 પુષ્પ બહુ મુગતાન; તોરા ચરણ સુધી લળકે જે રણછોડ. ૨
 પાંધ કમુંળી ગીણા સર બંધ છોગાં બહુ વરીયાં (૨)
 તીલક લલાટ હીરા માણક મોતી બહુ ભરીયાં. જે રણછોડ. ૩
 કેશરી આઠ મકરાદૃત કુંડળા, દંધી સુત બેઠિ જડીઆં, (૨)
 એક કટાક્ષે બ્રહ્મકૃત કેસં તણુ ભોવન ધડીઆં, જે રણછોડ. ૪
 અમુલ વરની આંખડલી, ધર્યું સુખક ગાતે, (૨)
 મુખારખીંદ તણી શી શોભા કેસર છે જાગે. જે રણછોડ. ૫
 અમુલ્ય હીરા હોઠ બીરાજે, કોટી રતી ચળકે, (૨)
 કૌસ્તુભ મણી કંઠમાં આપે માળા બહુ લળકે, જે રણછોડ. ૬
 અનેક આભૂષણ રત્ન હીમનાં પુષ્પની માળા, (૨)
 વૃણસી હાર ચડાવે પ્રભુને તે જન બહુ વાલા. જે રણછોડ. ૭

- જરકરી જામે અંગે સોલે વીવીધ બહુ ભાતે, (૨) જે રણછોડ. ૮
- છંદાદીક બ્રહ્માદીક સર્વે સ્તુતી કરે ખાતે. જે રણછોડ. ૯
- અશ્વજી પુરુષોત્તમ પુરણ અવીનાશી નામે, (૨) જે રણછોડ. ૯
- શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરજ જેવ દક્ષણ વામે, જે રણછોડ. ૯
- કટી મેખલા પીતાંબર ઉપર, બાંધ્યાં છે પટક; (૨) જે રણછોડ. ૧૦
- દીનાનાથ દીસેછે દયાળુ, અજબ અન્યો લટકે. જે રણછોડ. ૧૦
- ચરણ કમળ આનંદ સાગર, શેવક સુખકારી: (૨) જે રણછોડ. ૧૧
- જે જન આવી નીરમે પ્રભુને દુઃખ કાપે ભારી. જે રણછોડ. ૧૧
- છટા રાંસળી નેપુર ચોખે; નટવરને વેશે: (૨) જે રણછોડ. ૧૨
- ગોપ થઈને ગાંધા ચારી ગોપી રમ્યા રાંસે. જે રણછોડ. ૧૨
- જે પ્રભુ આપ અનાથને! નાથ, તે ડંકપુર વાણી: (૨) જે રણછોડ. ૧૩
- ડોકર નાથ થઈને બેઠા પાતે અવીનાશી. જે રણછોડ. ૧૩
- આદ શીખર ગોરીધર ઉપર ચાંદડીઆં વાગે, (૨) જે રણછોડ. ૧૪
- નોખત શબ્દ બુલે જે પ્રાણી, દુઃખ તેનાં ભાગે, જે રણછોડ. ૧૪
- દરશન દીનાનાથ દયાળુનાં જે આવી કરશે, (૨) જે રણછોડ. ૧૫
- કાટી જનમનાં પુરણ પ્રાશ્નિત તે પગમાં દરશે. જે રણછોડ. ૧૫
- આરતી એ પુરુષોત્તમ કરી પ્રેમ ધરી ગાશે, જે દાષ પ્રેમ ધરી ગાશે. જે રણછોડ. ૧૬
- સુખ સંપત પામી તે પ્રાણી વધકુંઠે જશે. જે રણછોડ. ૧૬

ધતિ શ્રી રણછોડરાય મહારાજની આરતી સંપૂર્ણ.

રણછોડજીના સાત વાર.

આદીત આનંદ શાહ્યર કહુંછુંરે, ગીરધરજીં વરવાસ ન
રહુંછુંરે, આમે પામ્યા સુખ સીવજી ફળીયારે, શ્રી નંદજીનો લાલ
જને મળીયારે. આ મંગળે નને હેત હરીજીં લાગ્યુંરે, આ હૃદય
ગનુ બાલુ હૃદયે વાગ્યુંરે, આ બુધ આત્મે શુદ્ધ ભવા જઈએરે,
જાની ફરીએ ગુજ વાહલા થઈએરે. અશસ્ત્રની ગુઝ પગતાપ -
શાહુનેરે, આ શખી ધ્રાજો આનંદ રાધા વહુનેરે, ગદ્ગદના શબ્દ
શાહુને ગમતારે, આ લેતા તાળી હાથ રંગની ગમતારે, આ શ-
સ્ત્રોએ હરીને કાલાયેરે, આ ભેગ બન્યા છે આજ ગમવા આવેરે
શાત વાર ને ગાય નગને નારીરે, તેના વાશ વધકુંડ થાય દેવ મો-

રણછોડજીની તથા.

સખી પડે પુરણ અદ્ધ. જે કોઈ જાણે
રણ રણછોડજીના ધ્રમ વેદ વખાણેરે,
સખી ખીજે યોગાંજાજી બાલ કહે છે એવારે.
ગમજો તો રહેએ તોલ, ઉપજે એવારે.
સખી ત્રીજે તુલસીનાં વન. પ્રભુને પ્યારાં,
લાથમાં વાવે હરીના જન, ગોલે સારારે.
સખી ચોથે ચાલા જન્ય વશમી વાટેરે,
રૂઢીયામાં રણછોડરાય મળવા માટેરે.
સખી પાંચમે પગા પંથ તણકા તનમાંરે.
શેવા ફેરે હરીના જન મારા મનમાંરે.
સખી છઠે છાપાં અંગ ધમ્મીનાં ધરીયારે.
ગખે રૂઢીયા સાથે રંગ હવે મન હરીયારે.
સખી સાતમે સુંદર સ્થામ મોહન મળીઆરે,
હુતો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળીઆરે.

સર્વો આત્મ જોડી વહેલ અવતં મેઢરે,
 પુન દેશમાં કરી મહેર પથમાં પેડરે.
 સર્વો નુમ નમવા જય આત્મી રાખે,
 ગવડ મુનઃ સાંગીભાવ હરી રથ લોકે.
 સર્વો દશમે આત્મ્યા ઈકાંત હરત ગાથાં.
 ન હેડાંને હાંમર, જાડો મારો વળિયાં.
 સર્વો એકાદનાના દન ગુણી ઘેરે,
 મધગતે આત્મ્યા મહારાજ હેરણ હેરવારે,
 સર્વો જાડમે આંધ્રા છે માત્ર એવકથી જાંનાં.
 મેનુતો મવાવાલ પુત્રમાં પાંચાં;
 સર્વો તેડે ગુણી ઘેર પાડા કરીઆરે.
 મધગતે આત્મ્યા મહારાજ હારજ શરીયાં.
 સર્વો ચહિદમે ચરણાંમુત પ્રેમે પાંધાં,
 કરી કહાળ થયા નંદલાલ સદેશા ન ડાધાં.
 સર્વો પુનમે પુન થાય સાભા સારી.
 દરશન કરવા જય નરને નારી.
 સર્વો પદર નિથા સાતવાર જે કાન ગાશે.
 તેને મળશે દારકાનો નાથ વાંકું જશે.

કનિથી રણછોડજીના ગરબા વીગરે સપુર્ણ.

આ ચાપડી જપાવવામાં સેવક અચરતલાલ નાથાભાઈ, સામેશ્વર
 નરસીદરામ, માલોકલાલ નરસીરામ, પાંચ સાહરલાલ હરીલાલ, તથા
 કોટલાલ કાળીદાસ અમને આશ્રય આપેા છે માટે ઉપકાર માનીએ છીએ.

